

INSCHRYVINGSPRYS.

Voorop betaalbaar van vier tot vier maanden.

Voor de stad. . . fr. 1-50
Voor den buiten. . . 1-75
Voor 't vreemde. . . 2-25
Per maand voor de stad alleen. 58

HET WERKVERBOND

BEKENDMAKINGEN.

De bekendmakingen betalen 20 centiem den drukregel. Gewoone voorwaarden voor de notarissen, ambtenaren, enz.

Prys van een Numm. 40 Cmen.

Volksblad voor Handel en Nyverheid, Stielen en Ambachten.

VERSCHYNT EEN MAEL IN DE WEEK : DE ZATERDAG.

Brieven, Bekendmakingen en alle hoegenaemde artikels ten langsten Donderdag noon, vrachtvry toe te zenden : Gent, Hoogpoort, n° 27.

Men kan zich abonneren op bovengemeld adres, by den drukker dezer en op alle postbureelen.

Yzerenwegen. — Uren van Vertrek.

De Konvoijen met een * geteckend, zyn Expresstreinen van eerste klas, degene met ** van eerste en tweede klas.

Brussel, langs Mechelen. . . 5-00 8-55**
Brussel, langs Denderleeuw. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40
Mechelen, Antwerpen. . . 5-00 8-55** 11-45 2-20 5-40** Mechel.
Lier. 5-00 2-20
Dendermonde. 5-00 7-00 8-55** 11-45 2-20 5-00
Aelst. 7-00 11-45 2-20 5-00 7-40

Lokeren. 5-00 7-00 11-45 5-00
Nin., Geerardsh., Less., Aeth. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Brugge, Oostende. 6-15 9-15 1-50 4-55* 6-55
Kortr., Moskr., Doorn., Ryss. 6-00 9-20 1-25 4-40 7-10
Douai, Atracht, Amiens Parys 6-00 9-20* 1-25** 4-40
Kales. 6-00* 9-20 7-10**
Bergen, Quievrain. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Manage, Charleroi, Namen. 7-00 1-25 langs Doornik, 5-00
Leuven, Thien., Luik, Verv. 5-00 8-55* 11-45 2-20 5-40**

Landen. 5-00 8-55* 11-45 2-20
Keulen, Aken. 8-55* 11-45 Aken 7-40*
Gladb., Duss., Cref. Ruhrort. 8-55*

AUDENAERDE.

Van Gent naer Audenaerde. 9-25 2-25 7-45
Van Audenaerde naer Gent. 7-20 12-15 6-00

LAND VAN WAES.

Van Gent naer Antwerpen. 6-20 9-00** 10-20 2-50** 5-50
Van Antwerpen naer Gent. 6-50 8-50** 10-50 2-50** 6-00

BERIGT.

Het *Werkverbond* heeft zich eene drukkerij geopend in den *Pré-aux-Clercs*, by de Vleeschhuisbrug, alwaer het blad op 28 dezer voor de eerste mael in grooter formaet zal verschynen, om later twee of dry mael in de week uit te komen. Degenen die zich willen abonneren, zyn verzocht van hunne aenvraag franko in bovengemeld lokaal te willen bestellen.

GENT, ZATERDAG 19 JANUARY 1861.

STAETKUNDIG OVERZICHT.

Na het gene men ziet gebeuren onder de muren van Gaëta, moet men zeer gemakkelijc begrypen, dat het italiaensche vraagstuk deel maect van gewichtige berekeningen voor de toekomst van Europa. Sedert het vredetraktaat van Villafranca, tydstop waerop de ontvoogding van 'het italiëschiereiland al de vormen van een afgezonderd feit scheen in zich te dragen, is de inwikkeling met de algemeene staetkunde van het vaste land zoo zeer uiteen gelopen, dat men op heden onmogelyk raden kan wat men met Itaelien wilt of wat men met het voor-saizoen zal beginnen.

Napoleon III, die de onafhankelykheid der italiaensche volken van de Adriatische zee tot aen de Alpen in beginsel vaststelde, beschermt sints dry a vier maanden in Gaëta, een man welke by te Napels heeft helpen onttroonen; hy beschermt Frans II tegen dit beginsel van eenheid en vryheid door hem in eene brochuer aen Europa verkondigd, en tot volmaking van den onzin, de man tegen wie hy Frans II, beschermd, is juist de gene, ten profyte van wie, hy de vryheid van geheel den italiaenschen bodem, van aen de Alpen tot aen de zee, scheen te willen verwezentlyken.

Europa is in een schakenspel veranderd : Napoleon zit neêr aen de tafel en houd de party tegen Oostenryk. Pruisen en Engeland, welke neêr zitten regt over hem en de tegenparty maken, beraedslagen te samen. Rusland staet regt bezyde de fransche keizer en ziet al de variantes in het spel zonder zich er meê te bemoeijen : Oostenryk is in *échec*; *mat*, nog niet.

De gebeurtenissen in de Liban, door de fransche staetkunde voorbereid, om tot de bezetting door een fransch legerkorps in Syrie te geraken, beginnen allengskens den sluijer van het geheim op te ligten die, zooveel onnoozele slagtoffers tot de eeuwigheid heeft gezonden. Van den beginne af, gelyk wy het gezegd hebben, is het niet moeijelyk geweest om te raden van waer de lont kwam die, het vuur deed ontvlammen, en welke de verborgene oorzaak was die zich alweer, der wapenen van het fanatisme bediende, om tot een resultaat te komen, dat geheel en al aen de voorgegevene reden van het kristendom te besehermen, vreemd is.

Engeland, dat aen den algemeenen schreeuw van vrael tegen de opgewoudene Drusen niet kon wederstaen, heeft over het echte doel des franschen keizers moeten zwygen en de bezetting in Syrie moeten gedooien; doch niet, zonder het eindigen dier noodzakelykheid te bepalen op het verloop van zes maanden.

Heden dat de algemeene opschudding voorby is, dat de kalmte in den openbaren geest terug is gekeerd, zoekt de Briet, die kwestie van het gegeven voor-

wendse af te scheiden, en haer het echt karakter te geven van het oorspronkelyk gedacht welke haer deed ontstaan. Van nu af begint het engelsch journalismus het nut dier bezetting te loochenen.

«De tegenwoordigheid der fransche troepen heeft de moeijelykheden tusschen de Drusen en de Maronieten verergerd, en zonder de krachtige werking van Fuad-Pacha, zouden de omstandigheden tot geene bevrediging der beide rassen hebben uitgeloopen. Het is dan te denken, «zeggen zy,» dat de fransche keizer by het weldra eindigen, der zes maanden, zyne troepen uit Neder-Asia zal terug doen trekken en dat geene verdere moeijelykheden deze zaak zullen komen inwikkelen.»

De fransche dagbladen van hunnen kant beginnen metde zaak te draeijen; Engeland van haetzucht en zelfbelang te beschuldigen en het gouvernement aen teraden de voortdurend der bezetting niet te onderbreken : wat er uit die verdeeldheid der beide magten gaet voortvloeiien dat weten, misschien — zeggen wy voorzeker — Napoleon en Alexander, maer het *Werkverbond* niet: wellicht zal dat alles klaer komen als de Paus zal in Egypte zyn.

Geene party-haarkleveryen, de Grondwet alleen.

Ons artikel aen de Neringdoenden, betrekkelyk de aenstaende kiezing voor de volkskamers, schynt niet goed begrepen te zyn geworden; men heeft het opgenomen als eene afwyking van het beginsel van onzijdigheid welke wy in ons manifest als hoofdregel van ons gedrag, hadden aangenomen. Wy zeiden in onze reden van bestaen : «Overigens, het *Werkverbond* zal geene staetkundige partyen aenkleven; het zal in beide partyen die zich de magt van het land betwisten en, gelyk de roofvogels rond het schotelken vliegen, het goede nemen waer het zit, en het kwade terug zenden van waer het komt.»

Zyn wy van dit beginsel afgeweken? Hebben wy partygeest gemaakt, noch by de katholyken, noch by de liberalen? Wy hebben vooraf vastgesteld dat noch de eene noch de andere iets verrigt had of, kon verrigten voor het algemeen belang der kleine burgery. De katholyken hebben het roer van het schip bemeesterd; zy hebben vooral gezorgd voor aanhangers en gunstelingen, en wetten en reglementen gemaakt om hunne party te versterken. En wat doen die zoogezeide mannen van het licht voor het algemeen welzyn, die fameuze liberalen? De penningen van het land, provincie en gemeenten verspelen aen nuttelooze werken; journalen soudoyeeren met het geld der kontribubelen; eene verslindende bureaucratie onderhouden, legers met spioenen vetten, meester spelen, overal den neus insteken — hetgene men centraliseeren noemt — en het despotisme der alleenheerschappy verplaatsen in de verantwoordelykheid der ministers onder den dekmantel van het woord : konstitutionnel.

Dat zyn de partyen welke wy niet willen aenkleven; maer de grondwet in daedzaak en voor een ieder willen, is geene party maken. In de grondwet ligt het regt waerop de samenleving in Belgie zich moet steunen; willen, eischen dat dit regt worde nagegaen, is geene staetkunde maken; het is den natuerlyken staet van zaken voor oogen brengen, waerin wy de bescherming zien van den persoon gelyk van de

massa. De staetkundige partyen, schoon zy in hunne kuiperyen altyd den naem der massa of volk als vaandel vooruitsteken, kennen geene samenwerking, want de belangen van het algemeen zyn hun vreemd en de grondwet voor hen is slechts eene letter. Spreekt de grondwet van partyen? Zegt zy dat eenige mannen van het land zich zullen in twee kampen vormen, en dat den eenen kant zal willen dat de staet de kerk beheerscht en den anderen zal voorgeven dat de kerk den staet moet beheerschen? Zegt de grondwet dat men de eerste liberalen zal noemen, en dat deze zich nog in vyf-entwintig andere nuancien zullen verdeelen, om elkop zynen toer het bewind van het land na te jagen, onder al de schoone benamingen van oude en jonge liberalen, van onafhankelyke, enz.? Neen; de grondwet kent geene party, zy kent slechts eene samenwerking van gansch de natie tot een en hetzelfde doel : De onafhankelykheid, het zelfleven als volk, en de welvaert niet voor eenige, maer voor allen. Wie is dan de natie, zyn wy het niet, de grootste meerderheid? Vier millioen Neringdoenden, van kleinen handel en handwerk, tegen eenige duizende exploitants, die ons voor den gek houden. Zyn wy dan niet — tusschen twee partyen die ons voor dupen nemen — de party van het volk, van de massa, die miskent door de staetkundige partyen, in de grondwet zyn wettig bestaen vindt? die als zy in feit wordt nagekomen, hare wettige vertegenwoordigers te kiezen heeft om tusschen de beide partyen van personen de groote party van het land, in de algemeene belangen te doen gelden.

Wy bemoeijen ons dan noch met de eene noch de andere party die, sints dertig jaren van Belgie een ongelooflyk en monstrueus anachronisme maken; doch voor wat de party van het volk betreft : Het regt, de waarde, de verzedelyking en het welzyn van allen (?) zonder die geheiligde belangen te verraden, kunnen wy ons niet van achter houden. Die belangen, zoo schreeuwend op heden, zyn niet te verwezentlyken dan door een GROOT VLAEMSCH INITIATIEF, en het ligt in de kleine burgery, stiel en neringdoende, die party te bekrachtigen en tot stand te brengen.

De Engelsche Werkmannen in Belgie.

Indien wy hier in Belgie niet kenden op welke manier men het yzer moet warmen, draeijen en smeden, faconneren met den hamer; indien wy niet wisten wat eenen haek is om te draeijen, een beetel om te boorden; dat geheel de kunst van het metael te bewerken by ons nog in de wiegelag, en dat wy het dan eens in den kop kregen onze domheid te willen van den rug schudden, den vooruitgang benevens andere volken na te streven, onze eerste gedachte zou wezen van ons naer Engeland te wenden, om ten koste van klinkende penningen eenige dier beroemde werkmannen der vaderlyke teederheid van John Bull af te trekken, ten einde ons hier den weg aen te wyzen alwaer het genie der nyverheid ons zou leeren wonderen verrigten. Maer de duivel! in zake van mekaniekeryen, onze eerste broek is reeds versleten en de ondervindingen van allen aert, by het grootste getal onzer werklieden, zyn reeds grys gelyk oude pekens. Om tot de hoogte van alle andere natien te geraken, zyn wy in feit van machienen, van stelsels veranderd lyk van kazakken, en onze schoenen met zilvere gespen, onze hemdens met sabooijen, indien zy terug keerden, zouden wel zoo wyd de oogen van verbaesheid openen, als de mannen welke men van over zee

gaet halen, om te beletten dat wy in het vervaerdigen van machienen geene « boeren » blyven.

En nogtans, hoe zeer wy ons zelve kunnen redden, zoo wel voor de moeyelykheid van het werk als voor de snelheid van het te vervaerdigen, denken sommige eigenaers van huizen van konstruktie, dat wanneer zy in hun werkhuis niet een zendeling van Albion, in hun midden hebben, er geenen puntslag kan gegeven worden die verdraeglyk is. Van daer zien wy nog op heden, in een onzer nyverheids-huizen van dien aard, wyd befaemd voor den kloeken bouw en den smack van afwerking zyner mekaneke voortbrengselen, engelsche mannen rondloopen, als meesters, die, zonder het voordeel van aen die groote natie toe te hooren, hier nog alles zouden te leeren hebben, en misschien als 't wel gaet 2 franken zouden kunnen verdienen voor loonprys.

Al het gene zy ons medebrengen, uitgenomen hunne pretentie, zyn versletene gedachten, by ons reeds honderd mael verworpen en vergeten. Zy zyn — om eene van die vergelykingen te maken die juist zyn — zy zyn van die oude schermmeesters die niet kenden als de sterkte van den arm. — De geest, de behendigheit, het gemak van overleg, die altyd met de verfraeying en de hoeveelheid van het werk gepaerd gaen, zyn by hen teenemaal vreemd; de gereeschap welke zy ons van dit groot Engeland, hebben meêgebragt, is dezelve die by ons sedert tien jaren in den vergeethoek is geworpen, en de liedjens welke zy ons zingen, vond men van over een kwaert van een eeuw in Snoeks-almanak.

Wy zyn waerlyk verwonderd sommige eigenaers van werkhuisen nog zoo verblind te zien, op hunne eigene belangen, en de waarde van een werkman te zien schatten naer dat men Engelschman is of niet.

Wat moeten zy in dat land van ons denken, wanneer zy aen zulke eigenaers van werkhuisen, mannen zenden die aen de verfyning van de gereeschap geheel en al vreemd zyn; en, in weerwil nog van dit hoofdgebrek, hun in midden ons zenden met de gedachte van ons uit den staet van onwetendheit op te beuren en te beletten dat wy « boeren » blyven.

Als het genoeg is van met eenen grooten *pitenlair* en eenen hoogen *komt er van onder* in het werkhuis te wandelen en veel verwaendheit uit te hangen, om voor kundig door te gaen, dan mag men zeggen dat zulke werklieden zich niet genoeg kunnen doen betalen, want onkunde en pretentie, die na al gezusters zyn, bezitten die heeren tot over den kop. Wy herinneren ons hierby aen James Watt, die de grootste eenvoudigheid met het diepste genie der kunde vereenigde.

Wy zeggen dat, als het genoeg zou wezen er den Jan uit te hangen, kan de eigenaer van het geslacht dat wy beoogen, nooit beter geslagen hebben. « *To kill two birds with a stone,* » zegt het Engelsch spreekwoord, hetgeen vry vertaald, zoo veel is als « twee fortuinen doen met eenen slag. » Het schynt ons nogtans, wy die slechts boeren zyn, dat er iets meer van doen is om ons menschen te maken, als Engelschman te spelen. Het is niet voldoende van stukken te

doen smeden, die, van uit het vuur tot aen de afwerking van het handwerk, meer als den dubbelen arbeid vereischen dan dat er toe noodig is; het is niet van doen om ons uit onze domheid optewekken, van draeibanken te vervaerdigen waer van men de plannen sedert vyf-en-twintig jaren, bezigt om boter en zeep in te bestellen: gereedschappen die aen den eigenaer van het werkhuis veel tyd en veel geld zullen kosten, misschien nooit zullen gebruikt worden, en stuk voor stuk terug in den smeltketel gaen keeren; maer wy denken, om de vlaemsche werktuigmakers lessen te komen geven, dat er een weinig meer kunde van doen is, in het vak; dat de pretentie allezins moet voorzien zyn van goede middelen om ze vol te houden, en dat men de wetenschap moet bezitten van hetgene, men wilt aen andere wys maken. De grootste hoedanigheid van welke men, in het besturen van dergelyke werkzaamheden, moet proeven geven, is van zyne gedachten zoo klaer op het papier te brengen, zoo helder af te scheisen en zoo eenvoudig te maken, dat de werkman er door en door ziet, en hetgeen hy er aen te verrigten heeft, beredeneren kan. Wanneer men die hoedanigheid ontbreekt en dat men zich moet bepalen met schreefens te maken, benevens duizende onverstaanbare uitleggingen, is het onmogelyk van de bezigheid gemakkelyk te maken, en al kwam men van Engeland of van China... Maer potverdemen! indien het eens Chinezen waren in plaats van Engelschmans?... dat ware eene farce! Wy zullen het nazien en er op terug komen.

Nieuw-Mode voor 1861.

Men zegt niet meer: ik trek zoo veel of zoo veel af, op den loon van het werk: iets dat zoo regt voordevuist gezeld wordt heeft al wat het *air* van naïf te zyn, en God beware een man van katoen van naïfiteit beschuldigd te worden! De loon aftrekken is versleten; men heeft die al te gemeene uitdrukkingen vervangen met « ik betaal te veel. » dat is zeer gemakkelyk. Men maekt overeenkomstig met de werkman de pryzen voor dergelyke geweesels; men stelt deze overeenkomst op het tarief en als het die heeren past, nemen zy dit tarief weg, veranderen de pryzen, en is er kwestie van reklamen, zy zeggen: « ik betaal te veel. »

De uitvinder van dit gelukkig specimen, is de heer Vanden Broeken, en zynen Socis, of naspeurder en opvolger, is den wel edelen en hoogst gestrengen heer Kerkhoven, daer, van ginter ieverst aen den Briel. Die groote industrieel, die nagekoost weet dat het katoen wit is, en na al vol van bekwaemheden, er zich zoo wel zou van tusschen trekken in eene pharmacie als in een draaidjensmakery — 't verstand is alles — heeft deze *weg* van het nieuw speciuen gebruik gemaakt, om eenige werklieden 50 centiemen op den aengenomen loon af te trekke.

De 2 duisd, garen op eene breedte van 90 centimeters (?) met inslag 24, 12 scheuten en een groen streepken — 't is hier het streepken dat de rol speelt — betaelde 3-80 fr.; —

schitterende toekomst die voor den jongen Achille openstond, de oorzaak van dit haestig besluit was; maer voor de jonge maegd was de fortuin van Achille niet in evenredigheid van zyne overige hoedanigheden.

Men zou wel niet lang gewacht hebben van het huwelyk te sluiten, doch ingezien den jeugdigen ouderdom der verloofden, zoo besloot men te wachten tot dat Achille zyn een-en-twintigste jaer zou bereikt hebben.

De liefdevolle samenkomsten welke zy onder de oogen hunner ouders hadden, deden hun met moed de lange en schrikkelike proef, waeracn zy onderworpen waren, onderstaen; en, in hunne teedere betrekkingen, smaecten zy al het geluk van eene echte en diepe liefde.

Een jaer was reeds verlopen. Nog acht maenden, en de twee jeugdige harten gingen zich vereenigen, wanneer de vader van Lucile, op eenen morgend uitgegaen zynde, om zich, volgens zyne gewoonte, naer het ministerie te begeven, toen hy in den omkeer van de Charlotte-street door een der zwerfende vrouwen werd ontmoet, welke zoo talryk in dezen wyk zyn, en die den voorbyganger achtervolgen, tot dat zy er een stuk geld van bekomen hebben.

— Mynheer, zegde deze vrouw op eenen ganschen zonderlingen toon, heb medelyden met eene arme bedelares, geef haer eene aelmoes om de liefde van God, myn goede heer, de arme Martha zal voor u bidden.

Hetzy, in zyne hoedanigheid van voorzitter van eenen *menschevrienden kring*, die zeker voor doel heeft den armen by te staen, door hem niets te geven, mynheer Harding het noodig achtte zich aen de statuten van den kring te gedragen; hetzy dat hy geen *klein geld* by zich had, hy verstootte de arme bedelares op eene ruwe wyze, die hem niet gewoon scheen te zyn. Maer de vrouw, die op dit slecht onthael geen acht scheen te geven, volgde hem desniettemin op en herhaelde steeds:

— Heb medelyden met de arme Martha, geef haer eene aelmoes.

Men moest eene byzondere koelbloedigheid bezitten om aen dergelyke plageryen te wederstaen. Van deze deugd bezat den

iets dat al redelyk *embêtant* is, dat men voor hem niet werkt gelyk voor de kooning van Pruisen. — In allen gevalle wildet hy geen 3-80 fr. meer betalen; maer hoe daer toe geraken? Wacht... hy is bezig met peinzen. en als zulke koppen eens beginnen denken, men moet zich aen iets verwachten, dat beslissend is: Tyl Uilenspiegel alleen kan er aen twyfelen, maer ook wie anders... wacht hy is nog altyd bezig; het gedacht ligt in den vorm: by die heeren gaet dit gelyk het lepelgieten!... eindelyk het is daer, wie zou het zeggen? en de heer Kerkhoven is daer ook; zy zyn daer beide, hy en zyn gedacht. Hy heeft het gevonden! Een ingenieusen middel waerachtig! Hy zal dit werk in plaats van een groen streepken, een oranje streepken opleggen en 50 centiemen min betalen. Wie zal dat zien? Zou er nu toch een werker slim genoeg zyn om te denken dat M. Kerkhoven, al die fynheid in de bol heeft... Niettemin men gaet aen het reklameren: « Mynheer, » zeggen zy, « het goed is het zelfde: zelfde breedte, lengde, inslag en scheuten, en den prys is 3-80 fr. — Mynheer gaet antwoorden, pas op! Hy begint met een paer dozynen vette vloeken. — Een fabriekant van dat soort, die niet vloekt, verbeelt u dat — en daer tusschen roept hy als werd er een brug gedraaid, dat hy de loon niet verminderd maer dat hy te veel betaeld. « Mynheer, het is onmogelyk voor die loon te werken. » God hier! God daer! schupz' aen de poorte! Schiet ze deur de venster!... Wel heere! voor een zoo deftig opgevoed man! die plakejes door zyne tanden spuwte, hoe kan 't zyn? Immers gy moogt den prys van den loon bedingen? De werkman mag hem aennemen of weigeren, er is dan geene reden in om al die godtergende en lasterende woorden uit te kramen? Kan men geen draaidjens spinnen zonder cinique of *ordurier* te zyn? Wy heroepen ons op het verstand en de rede waervan M. Kerkhoven overloopt, en wy verhoopen dat hy zich zal weten te berispen.

Overigens — wy zeggen dit in 't voorby gaen — zonden wy ook wel willea dat hy zyaen montard, in de gevoelens van menschheid opvoedte; dit ware iet loffelyker, als die *gamin* met eenen *marionet* in de hand aen de poort te doen slaen, om de kleine arme schaepjes van kinderen af te rossen, als zy niet rap genoeg op het oer binnen de poort springen.

Foei! toch! Zyne kinderen het hart bederven, dan wanneer gy han zoudt moeten herhalen met den hollandschen dichter:

Al gelykt gy van buiten, nu vader zoo wel,
Gelykt hem toch nimmer van binnen.

Aidez-vous les uns les autres.

Helpt u den eenen den anderen.

Wie sprak er die verhevene en tevens vertroostende woorden? Dat men het vrag aen mynheer Joseph de Hemptiane, en de antwoord zal niet twyfelachtig wezen. Het is Jesus, « zal hy zeggen, » de bron van goedheit, van gedoogzaamheit;

heer Harding juist genoeg om eenen goeden bestuurder te maken. Door de stoute aenhoudendheit der bedelares moede gemaakt, keerde hy zich om en stuerde haer eenen donderenden *Damned* toe.

— Ellendige! riep de vrouw op eenen toon die den beambten van het ministerie door al zyne lidmaten deed beven; gy doemt my! Dat de Hemel my wreke!... Dat zyne gramschap op u nederdale!... Grootschen man, gy hebt Martha gedoemd, maer Martha zal zich wreken....

Eene koude rilling doorliep de leden van Harding; hy beziet de vrouw die hem deze woorden durft toesturen, en by het zicht van het vrouwelyk monster, wier oogen met eene onbeschryffelyke standvastigheid op hem gevestigd bleven, stolt zyn bloed in zyne aderen en verschrikt blyft hy bewegeloos staen. Het bleek aengezicht der bedelares, hare halfgeopende lippen, welke twee ryen witte tanden laten zien, de gramschap op al hare trekken afgeschilderd, dat al verdubbeld nog den schrik van Harding; hy doet eenige stappen om zich te verwyderen, maer snel als de bliksem plaetst de bedelares zich voor hem.

— Hoort! roept zy terwyl zy hem hevighyk den arm schudde. Gy zult my nog dry mael voor uwe dood zien... Myne twee eerste verschynningen zullen voor u de voorbode van een ongeluk zyn. De derde zal u uwe dood voorspellen...

Het is onmogelyk zich een denkbeeld te vormen van den toestand waarin Harding zich bevond. De plegtigheid waarmede Martha deze woorden had nitgesproken hadden eenen onbeschryffelyken indruk op hem gemaakt; en in de hoop dat de bedelares hare voorzegging zou ingetrokken hebben, stak hy de hand in zynen zak, trok er eenige schellings uit en wierp haer die toe.

— Kom, kom, goede vrouw, antwoordde hy, wees niet boos, ziehier eenig geld om voor my te bidden...

— Goede vrouw! hernam Martha, goede vrouw!... en gy biedt my geld aen na my gedoomd te hebben. Neen, neen, het is te laet... ik heb u vermaledyd... dat de doemnis op uw hoofd nederoele.

En zich in eenen gescheurden mantel, van roode kleur, wengelende, verdween als een schim. (Wordt voortgezet.)

MARTHA DE BEDELARES.

naer het Engelsch

DOOR GUSTAEF BRAEM.

Londen, waer het feit dat ik u vertellen ga, voorgevallen is, zal ongetwyfeld eene zeer ongeschikte plaats toeschynen voor een dergelyk verhaal. Hoe zonderling het ook schynen moge, niets zou nogtans echter kunnen wezen. Daerom is het my onmogelyk van tooneelplaats te veranderen.

In de omstreken van Bedford-Square woonde er een eerbiedwaardige gentlemen met name Harding; omringd door vrouw en kinderen, leefde hy gelukkig. Harding bekleedde een gewigtig ambt in een der bureelen van het ministerie. Zonder ryk te zyn, bezat hy nogtans fortuin genoeg om aen al zyne wenschen en behoeften te voldoen, en wanneer men zyn weinige hebzucht zou in acht genomen hebben, dan zou men geneigd geweest zyn om hem volkomen gelukkig te achten.

Lucile, zyne dochter, had haer achttiende jaer bereikt. Het was de frische en schoonste maegd die Natuer geschapen had. Hare teedere blauwe oogen, haren zachten blik boezemden u een onbegrypelyk gevoelen in. De bleekheit haers gelaets spelde helaes! de schrikkelike ziekte voor, aen welke deze jonge bloem later moest verwelken.

Achille, twee jaren ouder dan zyne zuster, bezat een levendig karakter en eene goede gezondheid. De gelukkige neigingen van zynen geest beloofden in het toekomende een goede diplomaet.

Wanneer men den ouderdom van Lucile bereikt heeft, en dat men daerby in het bezit is van zoo vele persoonlyke aantrekkelikheden, dan ware het zeldzaam dat eene jeugdige maegd nog geene keus zou gedaen hebben onder de talryke bewonderaers welke haer omringden. Lucile had hare oogen op een harer kozyns laten vallen die by een aengenaem uiterlyke eene groote geleerdheit gevoegd had, en nog na het overlyden zyner ouders eene groote fortuin erven moest. De vraag van den jongeling werd door de familie Harding gunstiglyk onthaeld. Ik weet niet of de

de God die zoo regtveerdig als almachtig is! Voor wie de schepselen der aerde geene uitzondering maken; die geen verschil maekt tusschen ryken noch armen; die in zyne onschathbare liefde niets dan menschen kent welke zich den eenen den anderen helpen; die tiranen vloekt die met het wapen van het geweld of met dit van den godsdienst, langs hier op het lichaam, langs daer op de ziel wegen, en den magteloozen altyd den nek doen buigen onder beide. Hy zou antwoorden dat het Jesus was, zoo groot en verheven in zyne leering, zoo onbepaald in zyn vermogen, en die, om het menschedom tot voorbeeld te strekken, op deze aerde is komen lyden en sterven in het midden van ons allen. «Help u den eenen den anderen,» zeide hy, «want gy zyt alle kinderen van een en den zelfden Vader, gy zyt broeders te samen.»

Is dat eene waarheid? Zyn wy allen kinderen van eenen Vader? Zyn wy broeders die den eenen den anderen moeten helpen? Moet men het gebod van den God-mensch nakomen? Dat men het alweer vrage aen den heer De Hemptinne, en alweer zal het antwoord niet twyfelachtig wezen; hy zal ons zeggen «dat wy allen aen het gebod van Christus moeten gehoorzamen.» Jammer is het nogtans dat tusschen het woord en de daed zulke eene diepte ligt gegraven, en dat wy na achthienhonderd en-en-zestig jaren nog te beklagen hebben dat Jesus hy zyne vertroostende woorden: «Help u den eenen den anderen,» vergeen heeft van er hy te voegen: «niet met het woord alleen, maar met woord en daed.» Wy zouden op heden niet verplicht zyn den heer De Hemptinne te herinneren dat hy, van die vergetenheid, een al te groot misbruik maekt, en dat er tusschen zyne woorden en zyne daden eenen afgrond ligt.

Niet alleen volkomt de heer D.... aen het gebod van Christus niet, maar hy verbiedt zelfs dat anderen met de daed er aen gehoorzamen; hy wil niet dat men den eenen den anderen helpe, zelfs niet op heden, dat dit woord van Jesus! zulke groote rampen en ellenden zou kunnen verhelpen. By de heer D.... is het verboden van de penning om te halen voor ongeleekke, oude en versteene werklieden, weduwen en weezen, huishouders waar het werk en de winst ontbreekt. De heer D.... wil dat niet; zy moe en wachten tot dat zy zeveentig jaren tellen, men zal ze dan wel ergers binnen krygen; het ontbreekt ons immers aen geene gestichten van chariteit.

Hoe kan het zyn zal men zeggen dat de heer D...., die christelyk is, te veel om te melden, die aen zyn achterhuis eene zoo schoone kapel heeft laten opbouwen, welke hem alle uren, alle stonden de woorden van God den Zoon moet te binnen brengen: «Help u den eenen den anderen,» hoe kan het zyn dat hy, in al de beirekkingen met werklieden en beambten, zich alleenlyk toelegt om die woorden te verloochenen? Wy verstaen dat niet.

Wy zyn goede christenen, en wy wenschen dat het volk zich aen echte christelyke gevoelens moge verbeteren; doch wy staen te gapen — zonder te twyfen — als wy zien met welke *sans façon* de heer D.... de leerstelselen van onzen godelyken Meester, behandelt en uitlegt, en wy zeggen ons: van de twee een: of men is christen, of wederspannigen. Is men christen, men moet aen het gebod des Heeren gehoorzamen; doet men het niet, men is wederspannig.

STADS-NIEUWS

Men leest in de *Journal de Gand*:

«Wy hebben getuige geweest van een beklagenswaardig feit: Een vleeschhouwershond, in eene kar gespannen, heeft een klein kind gebeten, die langs over eenen drempel ging.»

«Waarom, zegt het journal, gebied men niet de honden te muilbanden, ten minsten deze die in karren gespannen zyn?»

Men gevoelt dat by het neerschryven van deze vraag, het blad der gemeente geradig vindt van vooraf en voorop de eigenaers van jagthonden, hazewinden, epagneuls: al vogels van luks, te verwittigen dat de maetregel van den muilband slechts voor de honden zou genomen worden die niet werken moeten om hun brood te winnen. Men moet wel inzien, met de aenstaende kiezing, van geene misnoegden te maken, «zeggen de eenen»; de kleinste middelkens geven somtyds groote resultaten; de anderen zeggen dat het journal logiek is, dat het liberale stelsel moet gegeneraliseerd worden: de jagthonden, hazewinden, epagneuls en al andere vogels van luks die op de twee achterste pooten loopen, in fyn laken zitten en somtyds gedekoreerd zyn, zyn immers in België niet gemuilband? Maer die genen die in de kar liggen om het dagelyksch brood te winnen, die de schepen doen varen, het land beploegen, het hout zagen, het yzer bewerken, het brood bakken, enz., mager overdekt, de eenen met kielen, de andere met lompen, dit soort van honden wilt men in België immers muilbanden. — Onze gemeente heeft maer een gebrek: zy is te openhartig!!

In Vrankryk — zie daer het verschil — de vierpooters en tweepooters, jagthonden en andere, in kazakken of kielen,

in karren gespannen of luiloopers, zyn altemael gemuilband. Is onze gemeente misschien maer den helft fransch?

Er moet overleg zyn in het werk. Zoo dan, wanneer het kollegie van Burgemeester en Schepenen iets nuttigs wilde daerstellen met den sneeuwweg te doen voeren, dan zou zy dat geschenk van den hemel, gelyk alle goede administratiën het verstaen, moeten doen plaetsen hebben, daer waar het ongemak op eens zou gestaekt zyn; maer het kollegie doet gelyk den herbergier, die zyn hier van kelder zou veranderen langs zyne bovenkamer. De sneeuw wordt opeengehoopt, op de eerste plaets de beste, en waanser het doojen zal beginnen, al den loop van het water aen het kollegie wys maken dat het overleg gebrek heeft geleden, en dat men al den sneeuw op St. Pieters plein zou moeten geplaeist hebben, om beter te zeggen op de hoogste statie? — Men begrypt wel zeker? En hoe zal het gaen met de sneeuw op de Vrydagmerkt? Ah! wat proper Vrydagmerktjen!!

Het is ook hoogst spytig dat men uit de handelwyze van het kollegie altyd een weinig friem moet opmaken, dat is te zeggen, dat wy in alles zeer klaer zien, hoe zeer, het kollegie zich bekommert van zorg en omzichtigheid wegens de grooten, en dat zy voor de kleine burgery — werklieden er onder begrepen — zoo wat weinig achtig heeft. Als het kollegie zich eene zoo groote beweging geeft in het midden der stad, alwaar het van een en ander gezien wordt, zou het alleins ook iets of wat van zynen duerbare tyd moeten gebruiken om langs de kleine centerkens een weinig zyn vaderlyk oog heen te wenden. Ik darf wedden dat men in het klein Hospitaelsstraetjen, aen Akkerghem, wel iets zou te doen vinden. Men heeft de groote aenpalende straet opgehoogd, en gelyk de landman zegt: *by Rome's als het regent*, heeft dit straetjen het voordeel van in eene laage smalle kuip hervormd te worden. Het is waerlyk plesierig voor dat goedje van dat straetje, zy moe en niet uytkyken om hunne voeten te wassen; want ja, de hovenier die op het ander einde woont, wil niet dat zyne groeuzels en patatiën den plas opslikken, en uit dien hoofde dykt hy den waterloop af..... Maer, wy zyn van den weg, 't is waer! Wat betaelt dat volksken om niet vermoord te worden? Dat is *the question*.

Wy hebben nooit eene regentie gehad zoo straf begaafd met den geest van sparen, zoodanig dat zy er van nu af eene gewoonte van maekt: Als het geld met volle handen uit den zak der contribuableen rolt, 't is nog altyd «sparen, sparen.» Dit woord staet voortaan op den omslag van het schuldboek geschreven. Wilt men een plaetseken dekretieren van 5000 fr. 's jaes, onder de *Mittels* die van de tafel rollen, het is.... om te sparen! Worden de zieken in het hospitaal van huane pitans iets of wat afgetrokken, het is, om te sparen! Besteedt men duizende en duizende francs aen werken van loutere priet, en laet men het dringende om den duivel loopen, 't is om te sparen! En als men somtyds, om enkel personen te begunstigen, wonderlyke doorsneden van straten maekt, het is alweer om te sparen! Sparen, altyd sparen! Als de penningen der stadskist zullen gaen vliegen zyn, het zal zyn om te sparen! Sparen en liberael zyn is de mode! — Waer is het bestuur dat bestand is tegen de mode? Dit oanoedel en tevens verleideende woerdeken van sparen is ook al blyven het gemeente-spinhuis of ryks-gasthuis gedroegen. Alvorens wy het gelok hadden een liberael bestuur in de gemeente te bezitten, was in dit gesticht de verkwisting groot. De oude arme en gebrekeleke werklieden, om hun armzalig leven voort te slepen, vroegen aen dit gasthuis den eenigen arbeid, waerens zy van 25 a 30 cent. per dag van winst konden genieten. Daerenboven gaf men hun wat soep, gelyk of het was. Des winters, in het zuer geyde van koude en sneeuw, konden zy zich een beetje warmen: een kluit kolen min of meer in den kachel branden, was geene misdaed voorzien by het strafwetboek. De oude en versleten lieden bevonden er zich nog al zoodanig slecht niet mede: *beter wat als niet*, zeiden zy; maer kon het ooit in den kop van het heden-daegeche bestuur komen dat men eene dergelyke administratie «sparen» mog noemen? En dan nog, waer zou het henen gaen, indien zy die noodwendige sukkelaers maer lieien aen den soepkot zitten en zich warmen als zy koude hadden? Dat zyn al dingen van den ouden slenter, groote misbruiken die men moet uitroeijen. Men zal er al gauw eenen direkteur plaetsen gelyk in het hospitaal; een man die het woerdeken «sparen» op zyn aengezicht heeft afgeschilderd: Langen neus, bleeke muile, ingevallen wangen en sateroogen, met een woord: EENEN DIREKTEUR die sparen kan.

Sedert dit oogenblik wordt er geweldig gespaerd. Vraag het aen de soep, vraag het aen het vuur! Wel wat gaet die man geld in de kas brengen! Ook ziet gy wel, lezers, er is veel geld van noode: Een bestuur dat op verfraeijen denkt en de oude stad van Artevelde wilt poëtiseren, moet geld en journalen hebben; zonder dat, wat zou er van geworden

dan? Ten is zoo gemakkelyk niet. Wy keeren daerop terug, parbleu!

Het blad de *Stad Gent* kondigde in een zynen nummeros aen, dat twee werkmenschen, die te Kortryk den poefdag met drinken hadden doorgebracht, op den Gentschen steenweg des aaderendags, in den sneeuw vervrozen waren, en, daerove: roept dit blad het advies van eenen werkmans in, die vroeger over de verzedelyking van den werker er eenen brief in toezond.

De werkmans in kwestie antwoordt aen het blad met eenen tweeden brief.

Alhoewel wy geheel en al in het gevoel van den veronderstelden werkmans deelen aengaende, het misbruik van den poefdag, welke alleins een dag is van alle slenteren en onbeschoftheden, onwaardig van een eerlyk werkmans, is het onze plicht van niet blindelings met de brieven in dit blad toegezonden, om te gaen.

Het is zeer gemakkelyk onder een brief het woord werkmans te zetten, als het geschryf op een sofa ontworpen wordt, en van een lappyt afvloeit, atwaer een behendig hand de pen houdt; van hamer en bytel spreekt, als het vel zynre vingere nacht is gelyk dons en zynre lange nagelen door en door klaer zyn gelyk ecal.

Wy hebben uit dit zelfde boekekken van de *Stad Gent* al meermalen zulke combinatiën zien te voorschyn komen, en wy houden er aen de werklieden te verwittigen, want het is beter dat die veronderselde werkmans dikwyls op de bres zal komen, en zelfs van associatie zal spreken, — volgens een vlaemsch boekjen, waer van er met honderde in het huis van eenen grooten beambten liggen en aen welker inhoud onze vriend Thys van Brussel geantwoord heeft. — Wy zullen daerop uitkomen.

De werkmans voorziedt noemt de *Stad Gent* een volkslievend blad, moet dit ons verwonderen? De *Stad Gent*, wie is de *Stad Gent*? Wie is de *Journal de Gand*? Wie is de *Echo des Flandres*? Dry apostels die hunne stem van het stadhuis krygen; gehoosvest, gekleed, gevoed en betaeld worden, van wie? Men kan het gemakkelyk raden. Dry strooye mannen te gader die ibans keuken te samen koken, en van party veranderen als zy van de eene straet in de andere gaen woonen. In de Veldstraet draide de *Journal de Gand* M. Rogier en andere in de siroop; verhuist zyade, draict hy die zelfde Rogier en anderen in den azyn. Dat noemt men volksbladen!

De oogen open, werklieden! Indien de brieven van die veronderselde werkmans goeds inhouden, wy moeten het aenvaerden en het ons ten nutte maken; doch wy moeten opletten dat niet eene slang zich tusschen ons komt verminken en ons de gal, overdekt met zeem, in gouden beker opdient. Wy hebben het te doen tegen ryken en geleerden; wy zyn arm en onweerd, maer met hart en moed, en het voerdel er waarheid hoog, zyn wy magtiger dan zy.

In Brussel is het gazlicht, ten gevolgen van de afschaffing der oktrooierijen, van 50 centimen voor 1000 voet afgesleggen. In Gent, zal dit gazlicht worden afgesleggen als de oktrooierijen terug keeren: patientie!

Mesikarren, vigilantiën en voermanswagens «bellen!» — Carossen en tilburys... «bellen» niet.

Administratieve zorg. Voortaan zal men in de almanaks moeten aenstappen, dat men 14 dagen voorop zal verwittigd worden als het gaet vriezen; dan zal er mogelykheid zyn het stadgazlicht te behoeden tegen het nypend weder. By gebrek aen dit gebrek, is men heden verplicht onder den vervrozen sneeuw de sleutels te zoeken der gazbuizen, waer men ze vinden kan, die te dekken, enz.; het is niet geestig, maer 't is noodig.

Er zyn politie reglementen op het bouwen en houden der kleine huizekens. De eigenaers dier volksgemeenten komen die na of niet. In allen gevalle is den gezondheids staet aldaer een gewigtig punt — mogen wy zien of het zoo is.

De enelos of cour Geirnaert is op Akkerghem, en de huizekens hebben beirputten; doch ik geloof niet dat er al iemand is ingevallen?

GRONDWET VAN BELGIEN.

In den naam van het belgisch volk, het nationaal Kongres, besluit:

EERSTE TITEL. — VAN HET GRONDGEBIED EN DESZELFS VERDEELINGEN.

Art. 1. België is in provincien verdeeld:

Die provincien zyn: Antwerpen, Brabant, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Henegouwen, Luik, Limburg, Luxemburg, Namea, behoudens de betrekkingen van Luxemburg met het Duitsch Verbond.

Het komt de wet, het grondgebied in een grooter getal provincien te verdeelen, indien zulks noodig is.

Art. 2. De onderverdeelingen der provincien mogen alleenlyk door de wet ingesteld worden.

Art. 3. De Staets- provincie- en gemeentegrenzen mogen noch veranderd noch verbeterd worden dan krachtens eene wet.

TWEEDDE TITEL. — VAN DE BELGEN EN HUNNE REGTEN.

Art. 4. Het is volgens de bepalingen der burgerlyke wet dat men de hoedanigheid van Belg verkrygt, behoud en verliest.

De tegenwoordige Grondwet en de andere wetten nopens de staetsregten, bepalen welke, buiten deze hoedanigheid van Belg, de daerenboven vereischte voorwaarden zyn om die regten te mogen uitoefenen.

Art. 5. De inburgering wordt door de Wetgevende Magt verleend.

De groote inburgering alleen maekt den vreemdeling aen den Belg gelyk, aengaende de uitoefening der staetsregten.

Art. 6. Er is, in den Staet, hoegenaemd geen onderscheid van standen.

De Belgen zyn gelyk vóór de wet; zy alleen kunnen tot de krygs- en burgerambten aangenomen worden, behoudens de uitzonderingen die door eene wet voor byzondere gevallen zullen mogen vastgesteld worden.

Art. 7. De eigenzelvige vryheid is gewaerborgd.

Niemand mag achtervolgd worden ten zy in de gevallen door de wet voorzien en op de wyze welke zy voorschryft.

Uitgenomen het geval van heeter daed, mag niemand aengehouden worden dan krachtens de gegronde verordening des regters, welke op het oogenblik der aenhouding, of 't allerlaetst binnen de vier-en-twintig uren moet aangekondigd worden.

Art. 8. Niemand mag, tegen zynen wil, aen den regter welken de wet hem toestemt, onttrokken worden.

Art. 9. Geene straf mag vastgesteld noch toegepast worden ten zy krachtens de wet.

Art. 10. De woonstede is onschendbaar; geene huiszoeking mag gebeuren dan in de gevallen door de wet voorzien en op de wyze die zy voorschryft.

Art. 11. Niemand mag van zynen eigendom beroofd worden, tenzy voor openbaar nut, in de gevallen en op de wyze door de wet bepaeld, en mits eene billyke voorafgaendelyke schadeloosstelling.

Art. 12. De straf van aenslag op de goederen mag niet ingesteld worden.

Art. 13. De burgerlyke dood is afgeschaft; zy mag niet meer hersteld worden.

Art. 14. De vryheid der godsdiensten, de vryheid hunner openbare uitoefening, en de vryheid om zyne gezindheden op alle zaken te openbaren, zyn gewaerborgd, behoudens nogtans de bestraffing der misdaden welke zouden kunnen begaen worden ter gelegenheid van het gebruik dier vryheid.

Art. 15. Niemand kan gedwongen worden deel te nemen, op welke wyze het ook zy, aen de akten noch aen de plegtigheden van ergens eenen eeredienst, noch daarvan den rustdag waer te nemen.

Art. 16. De Staet heeft het regt niet om tusschen te komen in de benoeming of de aanstelling der ministers van eenigen godsdienst, noch om te beletten dat dezen met hunne oversten in briefwisseling komen, en dat zy hunne akten bekend maken, behoudens, in dit laetste geval, de gewoonlyke verantwoordelykheid in zaken van drukpers en bekendmaking.

Het burgerlyk huwelyk moet steeds den godsdienstigen huwelykszegen voorgaen, behoudens de uitzonderingen, desnoods, door de wet te bepalen.

Art. 17. Het onderwys is vry; alle voorkomingsmaetregelen zyn verboden; de beteugeling der misdaden is door de wet alleen bepaeld.

De wet bepaelt insgelyks het openbaar onderwys op kosten van den Staet gegeven.

(Wordt voorgezet.)

BROEDERS EN VRIENDEN.

Het is niet noodig u te zeggen, dat al degenen die tegen den voortgang van den werkmán zyn, niet willen dat het Evangelie eene waarheid zy, als het zegt: «Wilt gy uw lyden verzachten, wees kinderen van den Heere, mint elkander en staet elkander by in de armoede.» Het is niet noodig te zeggen dat zulken de strekking van den werker na het goede dwarsboomen, om hem in de domheid te houden; maer het is noodig dat gy weet door welk een gedrag gy aen die geldmannen moet beantwoorden.

De stryd welke de Maetschappyn tegen deze

tegenstrevers hebben ondernomen, is de stryd van de rede en by gevolg de stryd der waarheid tegen de logen.

Onzydig van alle politieke partytwisten, moeten wy niets najagen als die party, van te zyn wat wy zyn moeten: vlaemsche werklieden, die door de kennis van hunne burgerregten, het regt op het leven door het werk, poogen te doen gelden.

Hierin alleen moet gy onderrigt worden. Gy moet weten hoe, en waerom dat gy leeft. Gy moet uwe bestemming kennen, die u alleen tot de kennis uwer waarde in de samenleving moet opleiden. Gy moet weten hoe nuttig gy zyt voor den algemeenen welvaart en al wat er van listen in het werk gesteld wordt, om te beletten dat gy aen die welvaart mededeelt.

De Vergaderingen alleen zyn in staet om u dit begrip in te boezemen, en uw verstand te openen. Zy zyn de bron die het ryke veld van het werk ten uwen profyten bevruchtigd en waervan gy wel eer al de weldaden zult gevoelen.

Om aen die noodwendigheid te volkomen, zullen wy op Zondag achtermiddag, 20 dezer, om 5 uren, voor al de Maetschappyn, in het Lokael de Eendragt, op St.-Pieters-Vrouwstraet, eene Algemeene Meeting houden, in welke wy zullen verhandelen over den hedendaegschen staet van zaken, alsmede over de toekomst der thans verdrukte standen.

Gent, den 16 January 1861.

F. BILEN.

BURGERSTAND DER STAD GENT.

HUWELYKEN.

Van den 10 tot 17 January 1861.

Pieter Van Canforts, 45 j., brigadier der douanen, te Evergem met Stephanie Casteels, 22 j., z. b., Kl. Turkyen. — Thomas Bage, grondeigen., te St-Gilles, met Elise Harrison, 28 j., z. b., Hoogstr. — Fréderik Dooghe, 49 j., hoedenm., Krommenessche, met Clemence Vermeulen, 25 j., kantw., idem. — Joannes Dondt, 65 j., z. b., Muinkkaei, met Rosalie Boone, 57 j., naeister, idem. — Joannes Vandorselaere, 61 j., huerhouder, lang Schipgr., met Amelie Gabriel, 57 j., koophandelaerster, Penitentenstr. — Eduard Van Schoute, 28 j., schoenm., Koperstr., met Marie Coppejans, 25 j., fabr., Gr. Huidevettersh. — Bruno D'olieslager, 51 j., bakker, St-Lievenstr., met Eugénia Ramans, 25 j., dienstm., Keizer-Karelstr. — Willem De Bouck, 25 j., meubelm., Belgraderstr., met Sophie Minnaert, 25 j., strykster, l. Bogaerdstr. — Karel De Grootte, 22 j., fabr., Dampoort, met Josephina Schauwvlieghe, 20 j., id. Voormuide. — Lodew. Van Weerd, 28 j., dagl., Neerschelde, met Anna Beyens, 49 j., fab., Muidesteeg. — Constant Rysenaer, 57 j., metserskn., Veergrep, met Amelie Hofman, huidevetster, id. — Jan Temmerman, 58 j., huidev., Druifstege, mei Delghina Verplanke, 56 j., naeister, Sleutelstraet.

Geboorten van den 11 tot den 19 January.

Mannelyk geslacht . . . 59)
Vrouwelyk geslacht . . . 48) Totaal 97.

Sterfgevallen van den 11 tot den 18 January.

Bernardus Bertrand, 94 j., z. b., Langemunt. — Pieter Quinart, 66 j., dagloner, Oud Kasteel. — Marie Voel, 45 j., kantwerk., Kuiperstr. — Albertine Fanfré, 75 j., z. b., Veldstr. — Sylvie Verecke, 57 j., kleermackst., Munkkaei. — Pieter Bol-aert, 42 j., fabriekw., Batteryst. — Pieter Verecken, 69 j., drukker, Hoogstr. — Karel Branswyk, 47 j., dagl., Kortrykschestr. — Bruno Depotter, 74 j., z. b., Kortrykschep. — Coleta D'hondt, 65 j., wed. Fournier, St-Baefsplein. — Marie Daninck, 51 j., h. Desoetaert, Berouw. — Jozef Vandorselaere, 70 j., landhouwer, Kerkstr. — Isabelle Le Roey, 94 j., z. b., Meulenaerstr. — Bonaventura Yskant, 52 j., dienstkn., Coupure. — Cordua Van Damme, 74 j., z. b., z. b., Poel. — Marie Baekeland, 62 j., h. Van Driessche, St-Lievenstr. — Isabella Staelens, 47 j., z. b., Spanjaardskast. — Karel Van Hoeke, 54 j., dienskn., Sluizeken. — Pieter Heylsone, 84 j., b. de Kortrykschep. — Marie Walkens, 80 j., wed. Kloostermans, St-Antoniusk. — Amelie Defauw, 40 j., h. Coppens Kerkstr. — Amelie Vandevyvere, 56 j., h. Populier, Heuvelp. — Joannes Debrée, 69 j., dagl., Gr. Meerhem. — Amelie Sergeant, 48 j., h. De Baeker, Groendreef. — Anna Cornelis, 57 j., wed. Decock, k. Meire. — Jan Denoyette, 78 j., z. b., Byloke. — Pieter Sou-dan, 40 j., z. b., Molenaerstraet, 65 Kinderen onder de 9 jaren.

MERKTEN.

REGERING VAN GENT.

Middenprys der granen op de Gentsche Merkten.

Per hektoliter. 4 January. 11 January.
Witte tarwe 25 82 a — — 25 82 a — —
Roode id. 25 42 a — — 24 86 a — —

Rogge 16 2 a — — 15 40 a — —
Geerst — a — — — a — —
Boekweit — a — — — a — —
Haver 10 63 a — — 10 76 a — —
Aerdappelen, 100 k. 10 80 a — — 10 — a — —
Boter, per kilo. 2 80 a 2 85 2 56 a 2 50
Eijeren, de 26 1 81 a 1 91 2 48 a 2 27

BROODZETTING.

Van den 11, om in te gaen den 15 January.

1 Kilo brood enkel tarwe gebuild. fr. 0 58
1 Kilo brood enkel tarwe ongebuild. " 0 50
1 Kilo rogge. " 0 21

DENDERMONDE.

	7 January.	14 January.
Lynolie p. 157 l. fr.	92 52 a 93 42	93 25 a 96 15
Koolzaedolie	122 44 a 125 17	125 56 a — —
Kempolie	107 5 a — —	— a — —
Lynkock. 1215 kil.	555 74 a 562 81	555 74 a 562 81
Koolzaedkocken	226 76 a — —	217 69 a 226 76
Kempkocken	— a — —	— a — —
Lynzaed, p. hekt.	22 67 a 26 70	22 67 a 26 75
Koolzaed	— a — —	— a — —
Kempzaed	— a — —	— a — —
Geerst	— a — —	— a — —
Haver per 100 kilos	25 50 a — —	21 10 a — —
Vreemde tarwe 80 kil.	— a — —	— a — —
id. rogge 70 kil.	— a — —	— a — —
Inl. Tarwe 150 l.	27 20 a 54 47	29 92 a 54 47
Inl. rogge 150 l.	49 49 a 49 95	48 59 a 49 50

KORTRYK.

	7 January.	14 January.
Per hektoliter.		
Witte tarwe	21 52 a 24 66	21 52 a 24 66
Rode tarwe	21 25 a 22 —	21 66 a 22 —
Rogge	14 66 a 14 —	15 — a 16 —
Haver	8 — a 10 66	7 52 a 10 52
Boter per 1/2 kilo	1 36 a 1 54	1 28 a 1 56
Eijeren per 25	2 — a 2 25	1 90 a 2 55
Aerdappels 100 kil.	9 — a 9 50	9 75 a 10 —
Koolzaedolie 105 kil.	55 — a — —	55 — a 58 —
Lynolie, de 105 kil.	41 05 a 41 40	41 15 a 42 —
Koolzaed, per hekt.	— a — —	— a — —
Lynzaed	— a — —	— a — —
Koolzaedkock. 100 kil.	— a — —	— a — —
Lynkocken	— a — —	— a — —

GEERAERDSBERGEN.

	7 January.	January.
Per 100 kilos.		
Tarwe	29 — a — —	51 — a — —
Mastelein	24 — a — —	24 — a — —
Rogge	19 — a — —	19 — a — —
Haver	20 — a — —	20 — a — —
Boonen	22 — a — —	22 — a — —
Aerdappels	10 — a — —	11 — a — —
Ruw vlas	1 57 a — —	1 28 a — —
Boter (5 kil.)	6 — a — —	7 50 a — —

ANNONGEN.

INSCHRYVING VOOR ZIEKEBEURS.

By DE CLERC. in de Dry Zwaentjens, bñiten de Brugschepoort, schryft men in voor de Ziekebeurs aldaer gevestigd op eersten Zondag van January 1861, van 3 tot 5 ure namiddag, en vervolgens alle eerste Zondagen der volgende maanden op zelfde uer, Elk zegge het voorts.

In den Estaminet het VISSCHERSHUIS, n° 173, buyten de Keyzerpoort, by CH. AVERMAETE, zyn dagelyks te bekomen alle sorten van Gebakken en Ingeleyden Visch, Gestofden Paling, enz. Alles aen zeer gematigde pryzen.

Hy beveeld zich in de gunst van een ieder.

P. DE LOOR,

DANSMEESTER.

Maeht aen het publiek bekend dat hy alle Zondagen, van 9 ure 's morgens tot 's middags 1 uer, en 's Maendags van 3 tot 9 uer, lessen geeft van Dansen, zoo als: Contredansen, Polkas, Walsen, Schotisch, Polka Mazurka, Redowas, Lancier Américain, Varzoviana, le Prince Impérial, les Mousquetaires, le Quadrille Russe, in de herbergden Duyts, regtover Sint-Jacobskerk, te Gent.

N. B. — De heeren en Damen die begeeren in hun huis geleerd te worden brieven franco.

Jan Gevaert,

Vleeschhouwer, Bellevuestræet, n° 4, te Gent.

Heeft de eer het publiek kenbaar te maeken, dat er by hem te bekomen is 1ste kwaliteit RUND- en KALFVLEESHC aen Fr. 1-36, 1-20 en 1-10 den kilo.

F. L. DULLE-PLUS, Drukk. Hoogpoort, 27.